

[Arbejdsministeren]

dannelser på egen hånd, hvilket bl.a. letter mulighederne for at gennemføre utraditionelle forsøg eller for at kunne imødekomme helt specifikke behov, som vanskeligt lader sig indpasse i de mere generelt kvalificerende uddannelsesprogrammer, jfr. forslagens kap. VIII.

Forslaget er et led i regeringens bestræbelser for at styrke den erhvervsrettede efter- og videreuddannelsesindsats og skal ses i sammenhæng med det samtidig af undervisningsministeren fremsatte forslag til lov om efteruddannelse. (Erhvervsrettede kurser m.v.), der udgør et supplement til øvrige efter- og videreuddannelses tilbud, herunder til arbejdsmarkedsuddannelserne.

Det har ved udformningen af de to lovforslag været væsentligt for regeringen at sikre, at der ikke sker uhensigtsmæssige overlapninger og dermed risiko for ressourcospild, idet det er afgørende, at den samlede indsats på efteruddannelsesområdet reelt styrkes og det samlede tilbud bliver så bredspektret og nuanceret som muligt.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond. (Ændrede regler om bidragspligt, bidragsfastsættelse m.v.).

(Lovforslag nr. L 160).

I forbindelse med folketingets vedtagelse i december 1983 af loven om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond tilkendegav jeg, at regeringen var indstillet på at fritage arbejdsgiverne for at betale bidrag til arbejdsmarkedsuddannelsesfonden for den første ansatte. Ved nærværende lovforslag føres dette løfte ud i livet. Rent teknisk og administrativt kan bidragsfritagelsen lade sig gøre, fordi opkrævningen af AUD-bidraget efter lovens vedtagelse blev integreret i fællesopkrævningssystemet. Herved bliver det muligt at fritage arbejdsgiverne for at betale for den første ansatte på samme måde som for arbejdsløshedsforsikringen og nu også bidrag til førtidspension.

Bidragsfritagelsen for første ansatte medfører et provenutab på ca. 50 mill. kr., der

modsvares af en tilsvarende forhøjelse af arbejdsgiverbidraget.

Ved forslaget sker der derfor en vis omfordeling af de økonomiske byrder fra de mindre private til de større private arbejdsgivere. Der sker derimod ingen ændringer i forholdet mellem gruppen af lønmodtagere og gruppen af arbejdsgivere. Hver gruppe betaler fortsat halvdelen af udgifterne til arbejdsmarkedsuddannelserne. Der sker heller ingen ændringer i forholdet mellem private og offentlige arbejdsgivere, idet det foreslås, at kommunernes og statens merudgifter som følge af bidragsfritagelsen afholdes af fonden.

Det er endvidere en konsekvens af forslaget, at lønmodtagerens og arbejdsgiverens bidrag ikke længere vil være lige store. Det skal imidlertid understreges, at den forskellige bidragsfastsættelse for lønmodtagere og arbejdsgivere – der netop sikrer, at hver gruppe som hidtil bidrager med halvdelen af fondens indtægter – ikke medfører særskilte komplikationer for arbejdsgiverne. Tilbageholdelse af lønmodtagerens bidrag ændres ikke, og arbejdsgiverens indbetaling foregår også administrativt som hidtil, dvs. i fællesopkrævningssystemet. Det vil således også fortsat være ATP, der beregner for den enkelte arbejdsgiver, hvad denne skal indbetale samlet i lønmodtagerbidrag og arbejdsgiverbidrag.

Efter lovforslaget tydeliggøres det endvidere, at opkrævningen af AUD-bidrag er integreret i fællesopkrævningssystemet. Hos nogle arbejdsgivere har der været usikkerhed omkring dette system, navnlig fordi der også skal betales AUD-bidrag for den enkelte lønmodtager.

Endelig foreslås det efter ønske fra Grønlands hjemmestyre og ministeriet for Grønland, at loven ikke gælder for ikke-hjemmehørende lønmodtagere i Grønland beskæftiget af grønlandske arbejdsgivere og af den danske stat, uanset at der betales ATP-bidrag for dem.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var: